

Апостолос **Гианнос** родился в Триполи, Аркадия, в 1945 году.

В 1960 году он поселился в Афинах. Он изучал графическое искусство в А.Т.И. со своими учителями: А. Тассо, Х. Декулакос, Д. Мытара. В 1968 году основал и возглавил Лабораторию прикладного искусства «Форма». В 1974 году он оставил прикладное искусство и посвятил себя живописи. Провел 53 персональные выставки в Греции, Франции, Бельгии, Англии, Испании, на Кипре.

Принимал участие в групповых, тематических выставках в Греции, на Кипре, в США, Канаде, Австралии, Англии, Франции, Бельгии, Италии, Голландии, Германии, Швейцарии, Испании, Исландии, Болгарии. Он иллюстрировал книги греческих авторов. Публиковал художественные тексты в различных журналах.

Занимался фольклором и изобразительным искусством Театра теней («Фигуры», «Сцены», издательство «Эрмис», 1975–1976). 200 публикуется Cactus, его роман Good Bye Forever.

Его работы можно найти: в Национальной галерее, в Министерстве культуры, в государственных и частных музеях, в частных коллекциях в Греции и за рубежом. Его

работы числятся в каталогах Sotheby's и Christie's в Лондоне и Амстердаме. Живет и работает в Афинах.

Великие технические критики, такие как Манос Стефанидис, Стелиос Лидакис, Насос Теофилу, Тони Спитерис, Яннис Иоанну и другие, имели дело с работами Апостолос Джаянну .

Доктор Эфи Киприаниду отмечает: *«Цветы Янниса не проецируют идеи, однако мне кажется, что именно в такие времена у нас может возникнуть непосредственная потребность в непрехотливой красоте, в прекрасном как символе нравственного добра... Цветы, пожалуй, напоминание о том, что, возможно, несмотря на все ужасы, происходящие вокруг нас, нравственность все-таки не чужда природе».*

1. Когда началась ваша многолетняя творческая деятельность и как развивалась ваша визуальная карьера?

Моя первая персональная выставка картин состоялась в 1974 году, сразу после падения диктатуры в Греции. Эта выставка была организована и представлена в мастерской прикладного искусства «ФОРМА», которую мы основали несколько лет назад вместе с моим братом Аристидесом и нашим однокурсником Яннисом Диглисом. Там, помимо графики, фотографии, оформления и редактирования специальных изданий и журналов, я сделал первую попытку уделять достаточно времени живописи, проведя свою первую персональную выставку. Позже я отказался от прикладного искусства, несмотря на то, что средства к существованию от этой работы были вполне удовлетворительными, и посвятил себя исключительно изобразительному искусству, которое было и остается моей страстью. Страсть, императив, жизнь, которая существует и будет держать меня в готовности до последнего момента.

2. Сколько вы уже провели выставок в Греции и за рубежом?

Есть точная запись, если вы посмотрите на мое резюме. С 1974 по 2023 год у меня было 87 персональных выставок и участие в 600 групповых выставках в Греции, на Кипре, в 11 странах Европы, США, Канаде и Австралии.

3. Вы подсчитали, сколько проектов вы уже подписали?

Есть примерно 5500-6000 работ, в основном картины, но также гравюры и скульптуры, если мы также посчитаем некоторые инсталляции в космосе .

4. В одном из предыдущих интервью вы заявили, что являетесь акционером и любителем художественного творчества. Я имею в виду?

Как известно, этой тенденцией руководствуются многие зарубежные и греческие творцы искусства. Например, Цароухис также писал стихи, Рицос рисовал, Элитис создавал коллажи, Карузос — оригинальные на данный момент монотипии, Эггонопулос — прекрасную поэзию наряду с великой живописью и т. д. Вот и я в часы отдыха и спокойного размышления записываю на бумаге какие-то мелкие боли. На данный момент появилось и опубликовано пять моих книг, в основном сатирических и в форме хайку, а также роман. Если я найду время, что довольно трудно, потому что время бежит и гонится за мной, я мог бы написать последний, озаглавленный «Все, что я успел».

5. Есть ли элементы политической точки зрения в искусстве вообще, или оно действует самостоятельно, внося лишь эстетические вношения?

Искусство = Культура, тогда как так называемая Политика в смысле осуществления власти, даже если она избрана, есть ситуация постоянно меняющейся тактики в зависимости от предпочтений и требований некоторых групп публики (Народа). Разница между Политиком и Художником огромна. Настоящий художник по существу является агентом-выразителем эстетических, социальных, гуманитарных желаний публики. Он принимает и изображает в своей работе ожидания, «желания» и мечты своего клиента. По сути, он выполняет духовную работу без вознаграждения. Каждый творческий творец чувствует, что ему платят нематериально в тот момент, когда он завершает свою работу. Он чувствует, что откликнулся на ожидания и пожелания публики, хотя и не знает своего клиента лично. Настоящее произведение искусства может изучать прошлое и отражать настоящее, но оно также имеет волшебное свойство обращения к будущим поколениям. (Каждое великое произведение искусства устремлено в будущее... и, как неоднократно было доказано, даже предвидит его!) Сегодня есть произведения ведущих мировых художников, получившие признание спустя несколько десятилетий после их смерти. Они украшают пространства музеев, общественных или частных учреждений, как живые доказательства потенциала человека и его вечного прогресса.

6. Посоветуете ли вы размещать/развешивать произведения искусства в наших домах или на рабочих местах?

Личное пространство с пустыми стенами — это по сути белая тюрьма. Дом без каких-то произведений (конечно, по личному выбору каждого из нас), излучающих энергию и интеллектуальное общение, и без каких-то книг в закладках, ожидающих прочтения, оказывается местом невыносимого приема повторяющейся информации и рекламы потребительских товаров, через вездесущий цветной экран.

7. Каково ваше мнение о стремительном развитии технологий?

Я всегда задаю себе вопрос: "Демократия технологий или диктатура технологий?" Я принимаю и восхищаюсь развитием технологий в медицине и других областях, но, будучи увлеченным художником-станковщиком, как одержимый художник, работающий вручную, я отвергаю использование

ηλεκτρονικής και άλλων μεθόδων στην εργασία. Είμαι βέβαιος, ότι στο μέλλον θα υπάρξουν «художники», που θα δημιουργούν το δικό τους πρωτότυπο εικαστικό έργο με τη βοήθεια ειδικών ρομπότ με κουμπί ή με τηλεχειριστήριο. Εκτός από αυτό, έχουν ήδη αρχίσει να εφαρμόζουν κάποιες από τις κατάλληλες μεθόδους με τη βοήθεια τεχνητού νοημοσύνης. Είμαι βέβαιος, ότι τα έργα μου θα είναι πάντα αποτέλεσμα του μυαλού και των χεριών μου. Αυτό απαιτεί πίστη, αφοσίωση, κόπο, προσωπικό στρες του μυαλού. Αυτό απαιτεί θυσίες, νύχτες. Αυτό θέλει απώλεια της καθημερινής ζωής. Αυτό θέλει άφοβη μάχη με το προσωπικό αμφισβήτηση στο τελικό αποτέλεσμα των προσπαθειών. Όχι λιγότερο, ως συμπέρασμα θεωρώ, ότι η αμφισβήτηση είναι η αληθινή τροφή της τέχνης. Σε εκείνη τη στιγμή, όταν η εργασία υπογράφεται, αυτή αποκτά ψυχή, για να ζήσει αιώνια. Εάν στο μέλλον υλικά, από τα οποία είναι φτιαγμένα, κατασκευάζονται, είμαι βέβαιος, ότι κάποιος ρομπότ θα μπορεί να αναπαραγάγει αυτό ως ακριβή αντιγραφή, για να ζήσει αιώνια. (Αν κάποιος με ονομάσει Ναρτσίσο, είμαι μαζί του!).

Ο Απόστολος Γιαγιάννος γεννήθηκε στην Τρίπολη της Αρκαδίας το 1945.

Το 1960 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Γραφικές Τέχνες στο Α.Τ.Ι. με δασκάλους τους: Α. Τάσσο, Η. Δεκουλάκο, Δ. Μυταρά. Το 1968 ίδρυσε και διηύθυνε το Εργαστήριο Εφαρμοσμένων Τεχνών «Μορφή». Το 1974 εγκατέλειψε τις Εφαρμοσμένες Τέχνες και αφοσιώθηκε στη ζωγραφική. Έχει πραγματοποιήσει 53 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Γαλλία, Βέλγιο, Αγγλία, Ισπανία, Κύπρο.

Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές, θεματικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Κύπρο, Η.Π.Α., Καναδά, Αυστραλία, Αγγλία, Γαλλία, Βέλγιο, Ιταλία, Ολλανδία, Γερμανία, Ελβετία, Ισπανία, Ισλανδία, Βουλγαρία. Έχει εικονογραφήσει βιβλία Ελλήνων συγγραφέων. Δημοσίευσε λογοτεχνικά κείμενα σε διάφορα περιοδικά.

Ασχολήθηκε με τη λαογραφία και τα εικαστικά του Θεάτρου Σκιών («Φιγούρες», «Σκηηνικά», Εκδ. Ερμής 1975-1976). Το 200 κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Κάκτος, το μυθιστόρημά του, «Γκουντ Μπάι Φορέβερ».

Έργα του βρίσκονται: στην Εθνική Πινακοθήκη, στο Υπουργείο Πολιτισμού, σε δημόσια και ιδιωτικά μουσεία, σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα του έχουν καταχωρηθεί στους καταλόγους των οίκων Sotheby's και Christie's Λονδίνου και Άμστερνταμ. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα

Με το έργο του Απόστολου Γιαγιάννου έχουν ασχοληθεί σπουδαίοι τεχνοκριτικοί όπως ο Μάνος Στεφανίδης, ο Στέλιος Λυδάκης, Νάσος Θεοφίλου, Τώνη Σπητέρη, Γιάννης Ιωάννου και άλλοι.

Η δρ Έφη Κυπριανίδου, σημειώνει: *«Τα Άνθη του Γιαγιάννου δεν προβάλλουν ιδέες` μου φαίνεται όμως πως ακριβώς σε τέτοιους καιρούς ίσως έχουμε άμεση ανάγκη από την ανεπιτήδευτη ομορφιά, από το ωραίο ως σύμβολο του ηθικώς αγαθού... Τα Άνθη είναι ίσως μια υπενθύμιση πως ίσως, παρά τα όσα φοβερά συμβαίνουν γύρω μας, το ηθικό δεν είναι τελικά ξένο προς τη φύση».*

1. Πότε ξεκίνησε η μακρά καλλιτεχνική σας δράση και πώς εξελίχθηκε η πορεία σας ως προς τα εικαστικά;

Η πρώτη μου ατομική έκθεση ζωγραφικής έγινε το 1974, ακριβώς μετά την πτώση της δικτατορίας στην Ελλάδα. Αυτή η έκθεση οργανώθηκε και παρουσιάστηκε στο εργαστήριο εφαρμοσμένων τεχνών «ΜΟΡΦΗ» που είχαμε ιδρύσει μερικά χρόνια πριν με τον αδελφό μου Αριστείδη και τον συν-σπουδαστή μας Γιάννη Διγκλή. Εκεί, πέραν των γραφικών τεχνών, της φωτογραφίας, της ενασχόλησης με το design και την επιμέλεια ειδικών εντύπων και περιοδικών, έκανα την πρώτη μου προσπάθεια να

αφιερώνω αρκετό χρόνο στη ζωγραφική, με την πρώτη μου ατομική έκθεση. Αργότερα εγκατέλειψα τις εφαρμοσμένες τέχνες, παρά το γεγονός ότι ο βιοπορισμός από αυτή τη δουλειά ήταν απολύτως ικανοποιητικός, και αφοσιώθηκα αποκλειστικά στις εικαστικές τέχνες, που ήταν και είναι το πάθος μου. Ένα πάθος, μια επιτακτική ανάγκη, μια ζωή που υπάρχει και θα με κρατά σε εγρήγορση και ετοιμότητα ως την τελευταία μου στιγμή.

2. Πόσες εκθέσεις έχετε πραγματοποιήσει ως τώρα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό;

Υπάρχει ακριβής καταγραφή αν ανατρέξετε στο βιογραφικό μου. Από το 1974 έως το 2023 έχουν γίνει 87 ατομικές μου εκθέσεις και έχω συμμετάσχει σε 600 ομαδικές στην Ελλάδα, την Κύπρο, σε 11 χώρες της Ευρώπης, στις Η.Π.Α., τον Καναδά και την Αυστραλία.

3. Έχετε υπολογίσει πόσα έργα υπογράψατε ως τώρα;

Είναι περίπου 5.500-6.000 έργα, κυρίως ζωγραφικής, αλλά και χαρακτηριστικής και γλυπτικής αν υπολογίσουμε και μερικές εγκαταστάσεις στον χώρο (installations).

4. Σε παλαιότερη συνέντευξή σας είχατε δηλώσει μέτοχος και εραστής της ετερότεχνης δημιουργίας. Δηλαδή;

Όπως είναι γνωστό, πολλοί ξένοι και Έλληνες δημιουργοί τέχνης διέπονται από αυτή την τάση. Για παράδειγμα ο Τσαρούχης έγραψε και ποίηση, ο Ρίτσος ζωγράφιζε, ο Ελύτης φιλοτεχνούσε κολάζ, ο Καρούζος πρωτότυπες μονοτυπίες στις στιγμές, ο Εγγονόπουλος υπέροχη ποίηση παράλληλα με τη σπουδαία ζωγραφική κ.τ.λ. Έτσι κι εγώ, τις ώρες της ανάπαυλας και της ήρεμης σκέψης, καταγράφω στο χαρτί κάποια μικροπονήματα. Ως τώρα έχουν προκύψει και εκδοθεί πέντε βιβλία μου, κυρίως σατιρικά και σε μορφή χαϊκού, καθώς και ένα μυθιστόρημα. Αν βρω χρόνο, πράγμα μάλλον δύσκολο διότι τρέχει ο χρόνος και με κυνηγάει, μπορεί να γράψω κι ένα τελευταίο με τίτλο «Ό,τι πρόλαβα».

5. Στην τέχνη γενικά ενυπάρχουν στοιχεία πολιτικής άποψης ή λειτουργεί ανεξάρτητα θέτοντας μόνο αισθητικές προτάσεις;

Τέχνη = Πολιτισμός, ενώ η λεγόμενη Πολιτική με την έννοια της άσκησης εξουσίας, έστω και εκλεγμένης, είναι μια κατάσταση συνεχώς εναλλασσόμενης τακτικής, αναλόγως των προτιμήσεων και των απαιτήσεων κάποιων ομάδων κοινού (Λαός). Η διαφορά μεταξύ του Πολιτικού και του Καλλιτέχνη είναι τεράστια. Ο πραγματικός καλλιτέχνης είναι στην ουσία ο εντολοδόχος-εκφραστής των αισθητικών, κοινωνικών, ανθρωπιστικών επιθυμιών του κοινού. Δέχεται και απεικονίζει με το έργο του τις προσδοκίες, τα «θέλω» και τα όνειρα του εντολέα του. Στην ουσία πραγματοποιεί πνευματικό έργο χωρίς ανταμοιβή. Ο κάθε έντεχνος δημιουργός αισθάνεται ότι αμείβεται άυλα τη στιγμή ακριβώς που ολοκληρώνει το έργο του. Αισθάνεται ότι ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες και τις επιθυμίες του κοινού κι ας μη γνωρίζει προσωπικά τον εντολέα του. Το πραγματικό έργο τέχνης μπορεί να μελετά το παρελθόν και να αποτυπώνει το παρόν, αλλά έχει τη μαγική ιδιότητα να απευθύνεται και στις μελλοντικές γενιές. (Κάθε μεγάλο έργο τέχνης πορεύεται προς το μέλλον... και όπως έχει αποδειχθεί πολλάκις, το προβλέπει κιόλας!) Υπάρχουν σήμερα έργα κορυφαίων διεθνών καλλιτεχνών που αναγνωρίστηκαν αρκετές

δεκαετίες μετά τον θάνατό τους. Κοσμούν τους χώρους μουσείων και δημοσίων ή ιδιωτικών ιδρυμάτων, ως ζωντανές αποδείξεις των δυνατοτήτων του ανθρώπου και της αέναης προόδου του.

6. Θα συμβουλευάτε την τοποθέτηση/ανάρτηση έργων τέχνης στα σπίτια ή στους χώρους εργασίας μας;

Ιδιωτικός χώρος με άδειους τοίχους είναι στην ουσία μια λευκή φυλακή. Σπίτι χωρίς κάποια έργα (ασφαλώς προσωπικής επιλογής του καθενός μας) που να εκπέμπουν ενέργεια και πνευματική συντροφιά, και χωρίς κάποια βιβλία με τον σελιδοδείκτη στην αναμονή για την ολοκλήρωση της ανάγνωσής τους, καταλήγει σε χώρο ανυπόφορης πρόσληψης επαναλαμβανόμενων πληροφοριών και διαφημίσεων καταναλωτικών αγαθών, μέσω της πανταχού παρούσας έγχρωμης οθόνης.

7. Ποια είναι η γνώμη σας ως προς την αλματώδη πρόοδο της τεχνολογίας;

Θέτω πάντα στον εαυτό μου το ερώτημα: «Δημοκρατία της τεχνολογίας ή Δικτατορία της τεχνολογίας;» Δέχομαι και θαυμάζω την πρόοδο της τεχνολογίας στην ιατρική και σε άλλους τομείς, αλλά επειδή είμαι απόλυτα προσηλωμένος ζωγράφος του καβαλέτου, ως εμμονικός χειρώναξ αρνούμαι τη χρήση ηλεκτρονικών και άλλων μεθόδων στη δουλειά μου. Είμαι σίγουρος ότι στο μέλλον θα υπάρξουν «ζωγράφοι» που θα παράγουν την αρχική τους εικόνα με τη βοήθεια ειδικών ρομπότ με ένα κουμπί ή με τηλεχειρισμό. Εξάλλου έχει ήδη αρχίσει να εφαρμόζεται κάποια σχετική μέθοδος μέσω της Τεχνητής Νοημοσύνης. Δηλώνω ότι τα έργα μου θα είναι πάντα αποτέλεσμα του νου και των χεριών μου. Αυτό θέλει πίστη, αφοσίωση, μόχθο, προσωπική καταπόνηση του νου. Θέλει θυσίες, ξενύχτια. Θέλει στερήσεις μιας βατής καθημερινότητας. Θέλει ανελέητη μάχη με την προσωπική αμφιβολία για το τελικό αποτέλεσμα της προσπάθειας. Παρ' όλα αυτά, συμπερασματικά πιστεύω ότι η αμφιβολία είναι η πραγματική τροφός της τέχνης. Τη στιγμή που θα υπογραφεί ένα έργο μου αποκτά ψυχή για να ζήσει στο διηνεκές. Αν συμβεί στο μέλλον να φθαρεί το υλικό με το οποίο κατασκευάστηκε, ελπίζω κάποιο ρομπότ να το αναπαράξει ως πιστό αντίγραφο ώστε να ζήσει για πάντα. (Κι όποιος με χαρακτηρίσει Νάρκισσο θα τον μαλώσω!).